

מסכת תמורה

פרק ג משנה ה

תמורת הבכור והמעשר, וילדו, וילדו, וילדו עד סוף העולם,
הרי אלו כבכור וכמעשר, ויאכלו במומם לבעלים. מה בין
הבכור והמעשר לבין כל הקדשים. שכל הקדשים נמכרים
באטלים ונשחטין באטלים ונשקלין בלטר, חוץ מן הבכור
ומן המעשר. ויש להן פדיון, ולתמורותיהן פדיון, חוץ מן
הבכור ומן המעשר. ובאים מחוצה לארץ, חוץ מן הבכור ומן
המעשר. אם באו תמימים, יקרבו. ואם בעלי מומין, יאכלו
במומן לבעלים. אמר רבי שמעון, מה הטעם. שהבכור
והמעשר יש להן פרנסה במקומן, ושאר כל הקדשים אף על
פי שנולד להם מום, הרי אלו בקדשתן:

